

сърдате на своите съотечественници. По тѣхните думи, св. Григори, който е направилъ гореказаниятъ храмъ, е билъ романинъ, защото на камакътъ са говорило, че той е билъ дошълъ от-при Дунавските страни.

4. И о а н ъ , пресвитеръ и екзархъ Български. За тоя плодовити писателъ ние говорихме вече. Като допълнение на казанното, ние ще да забѣлѣжиме, че Иоанъ е замѣчателенъ и като ученъ човѣкъ, и като даровитъ проповѣдникъ. Той е написалъ и посвѣтилъ на Симеона: 1) Шестодневътъ, въ който сж изложени свѣдѣния за шестъте дни при сжтворението на свѣтътъ. Това дѣло Иоанъ е сжчинилъ отчасти самъ, а отчасти подъ ръководството на Василия Велики, на Иоана Златоусти и на Севериана Гевалски. То носи такоза заглавие: Шестоденъе, съписано Иоаномъ пресвитеромъ екзархомъ отъ святаго Василия, Иоана и Севериана, Аристотелъ Философа и ииѣхъ.“ 2) Избранни глави (48 отъ 100) изъ книгата „за правата вѣра“ или изъ догматическото богословие на Иоана Дамаскина, които той извлѣкалъ по желанието на черноризца Дукса. 3) Четири черковни поучения (на Преображение, на Възнесение, на Благовѣщение Иоакима и Анни и за погрѣбающите се въ черковите). 4) Диалектиката или философията на Иоана Дамаскина и началото на неговата гръцка граматика, която Иоанъ отчасти преправилъ за славянскиятъ язикъ. Въ онова време думата екзархъ е означала върховни чиновникъ, който е билъ испроважданъ отъ синодъте по епархиите за важни дѣла.

5. Черноризецъ Храбръ. Храбръ е писалъ въ онова време, когато още сж живѣле такива